

Sygnatura akt VIII C 219/16

\$%\$VIII/C/219/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W.

przeciwko M. N.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 219/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. N. kwoty 1.569,20 zł z ustawowymi odsetkami od 7 września 2012 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm. Roszczenie wywodziła z umowy o członkostwo w Klubie (...). Podniosła, że umowa obowiązywała od 1 października 2012 r. przez minimalny czas określony 14 miesięcy i w ramach wykonania umowy strona powodowa obowiązała się świadczyć usługi rekreacyjno – sportowe przez zapewnienie dostępu na siłownię i umożliwienie uczestnictwa w zajęciach grupowych fitness. Wskazała, że z umowy wynikał obowiązek uiszczenia jednorazowej opłaty wpisowej, jednorazowej opłaty za kartę członkowską, comiesięcznego wynagrodzenia – składki członkowskiej 89,95 zł oraz cokwartalnej opłaty serwisowej 39,95 zł płatnej w terminach do 15 marca, 15 czerwca, 15 września i 15 grudnia danego roku kalendarzowego.

W odpowiedzi na pozew, wniesionej po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu według norm. Podniósł, że wypowiedział umowę ze stroną powodową, albowiem z powodów zdrowotnych wypowiedział umowę, przedstawiając kontrahentowi zaświadczenie lekarskie, co przewidywał regulamin członkostwa. Nadto podniósł, że umowa zawierała niedozwolone postanowienia w rozumieniu art. 385¹ k.c. i art. 385³ pkt 4, 16 i 18 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 sierpnia 2012 r. pomiędzy poprzednikiem prawnym strony powodowej (...) Sp. z o.o. Sp. k. we W. a pozwanym M. N. została zawarta umowa o członkostwo w klubie fitness, której treść została rozwinięta we wzorcu w postaci warunków członkostwa w Klubie (...). Za usługi oferowane przez klub, członek klubu zobowiązany był do uiszczania opłaty początkowej (tj. opłaty wpisowej i opłaty za kartę członkowską) oraz opłat członkowskich, tj. comiesięcznych składek członkowskich 89,95 zł oraz opłat serwisowych 39,95 zł płatnych do 15-go dnia trzeciego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, przy czym zwolniono pozwanego od opłaty wpisowej i opłaty za kartę członkowską. Zgodnie z pkt 3.4. warunków członkostwa, członek klubu miał prawo do odstąpienia od zgłoszenia

członkowskiego dokonanego na odległość, bez podania przyczyny w terminie 10 dni od daty podpisania umowy, po uprzednim złożeniu pisemnego oświadczenia o rezygnacji – „Formularz rezygnacyjny”. Zgodnie z pkt. 3.5. warunków członkostwa, w czasie minimalnego okresu członkostwa członek mógł zrezygnować ze swojego członkostwa z następujących powodów: a) gdy Klub rażąco narusza warunki umowy i pomimo pisemnego wezwania udzielającego mu 21 dniowego terminu na zaniechanie naruszeń nie naprawia takiej sytuacji, lub: b) z istotnych i istniejących względów medycznych dotyczących członka uniemożliwiających mu korzystanie z usług klubu (potwierdzonych odpowiednim zaświadczeniem lekarskim). Z kolei pkt 3.6. warunków stanowił, że w przypadku rozwiązania umowy z innych przyczyn niż wskazane w pkt. 3.5., członek jest obowiązany do zapłaty na rzecz klubu kary umownej w wysokości stanowiącej równowartość składek członkowskich za liczbę miesięcy zadeklarowaną w umowie, za które członek nie dokonał zapłaty.

Dowód: - umowa – k. 10

- warunki członkostwa – k. 11

Pozwany M. N. złożył oświadczenie o rezygnacji z członkostwa w klubie 31 października 2012 r. Wskazał, że przyczyny mają charakter medyczny. Wraz z oświadczeniem przedłożył stronie pozwanej zaświadczenie lekarskie stwierdzające niemożność korzystania z zajęć sportowych a wystawione przez lek. med. Ł. K., które zostało przedłożone wraz z rezygnacją z członkostwa w Klubie. W późniejszej korespondencji strona powodowa podnosiła, że zaświadczenie lekarskie uniemożliwiało jej choćby częściową weryfikację spełnienia się przesłanek wymienionych w Warunkach uczestnictwa dla rezygnacji z klubu.

Dowód: - pismo z dnia 12 listopada 2012 r. – k. 26

- pismo z dnia 28 listopada 2012 r. – k. 27-28

- pismo z dnia 10 grudnia 2012 r. – k. 29

- pismo z dnia 31 grudnia 2012 r. – k. 30-32

- pismo z dnia 29 kwietnia 2013 r. – k. 33

- pismo z dnia 29 kwietnia 2013 r. – k. 34

- pismo z dnia 11 czerwca 2013 r. – k. 35

- pismo z dnia 24 czerwca (...). – k. 36,

- zaświadczenie lekarskie z dnia 8.9.2016 r. – k. 61,

- przesłuchanie pozwanego na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 r. – k. 40

W dniu 13 sierpnia 2013 r. pozwany został wezwany pisemnie do zapłaty kwoty 1.569,20 zł w terminie do dnia 18 sierpnia 2015 r.

Dowód: - wezwanie do zapłaty

Sąd zważył, co następuje

Powództwo jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Umowa zawarta pomiędzy stronami jest umową o świadczenie usług, do której zastosowanie znajdowały odpowiednio przepisy o zleceniu – na podstawie art. 750 § 1 k.c. Strony w pkt 3.4. i 3.5. oraz 3.6. uregulowały możliwość wypowiedzenia umowy przez upływem minimalnego okresu, na jaki została zawarta. Jednakowoż, w ocenie Sądu, jako zasadny należało przyjąć zarzut, iż postanowienia art. 3.5. i 3.6. warunków członkostwa stanowiły niedozwolone

postanowienia umowne, które nie wiązały pozwanego jako konsumenta w relacji kontraktowej z przedsiębiorcą – poprzednikiem prawnym strony pozwanej, godnie z art. 385¹§ 1 – 3 k.c. Należy bowiem zauważyć, iż pkt. 3.5., umożliwiając konsumentowi rezygnację z członkostwa z przyczyn medycznych, uzależniał taką rezygnację od przedłożenia „odpowiedniego” zaświadczenia lekarskiego. Oznaczało to, iż skuteczność złożenia przez konsumenta oświadczenia o rezygnacji z przyczyn medycznych została uzależniona od arbitralnego stanowiska przedsiębiorcy co do „odpowiedniości” zaświadczenia. Otwierało to drogę do nieobwarowanego jakimikolwiek kryteriami podważania treści zaświadczeń lekarskich, co też w niniejszym przypadku miało miejsce i było przyczyną bogatej korespondencji, a w konsekwencji – wystąpieniem z powództwem. Dawało to przedsiębiorcy uprawnienie do dokonywania jednostronnej interpretacji umowy (art. 385³ pkt 9 k.c.), oznaczało przyznanie przedsiębiorcy uprawnienie do stwierdzania zgodności świadczenia z umową (art. 385³ pkt 11 k.c.) a nadto nałożenie na konsumenta obowiązku wykonania zobowiązania mimo niewykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę (art. 385³ pkt 22 k.c.)

Wobec wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwych, niejasnych i nie uzgodnionych indywidualnie klauzul abuzywnych, należało przyjąć, iż pozwany – w świetle przepisów o zleceniu – miał podstawę do rezygnacji z członkostwa bez ujemnych konsekwencji, przy czym do skuteczności złożenia oświadczenia o rezygnacji wystarczającym było przedłożenie zaświadczenia lekarskiego literalnie stwierdzającego niemożność korzystania z usług fitness. Takie zaświadczenie pozwany przedłożył wraz z rezygnacją. Niewątpliwie także przedłożona przez pozwanego dokumentacja medyczna i zaświadczenie lekarza wskazują na istnienie przyczyn zdrowotnych przeszkadzających w kontynuacji korzystania z usług poprzednika prawnego strony powodowej, co stanowiło wystarczającą podstawę do rezygnacji z członkostwa bez ujemnych konsekwencji dla pozwanego.

Stąd orzeczono jak w sentencji.